

ДОВРУДЖАНСКИ ВЪСТИ

Телефонъ № 294.

ОРГАНЪ НА ДРУЖЕСТВО „ДОБРУДЖА“ ВЪ ГР. ВАРНА.

Единъ брой 50 ст.

Излиза седмично.

АБОНАМЕНТЪ:

Годишно . . . 40 лева

6 мѣсеца . . . 25 „

Редакция и Администрация

Д-во „Добруджа“

гр. Варна.

Обявления: на кв. см. официални по 1.50 лв. търговски по 1 лв. Годешни, вѣщали, некролози, панахиди и благодарности по 30 лв. Всичко предплато.

Автономна Добруджа ли?

Свѣтилата, които редакторътъ в. „Добруджанско знаме“, не одавна съобщиха на читателитъ си, че ромънския в. „Dobrodja juza“, който излиза въ Кюстенджа, ратувалъ за автономна Добруджа и че всички добруджанци да бързатъ да го поздравятъ. Алармирани отъ това известие потърсихме въпросния в-къ да се справимъ. За голѣмо наше оудване и разочарование такова нѣщо не намѣрихме. Дѣйствително въ бр. 42 и 43 отъ в. „Dobrodja juza“ намѣрихме статии, които защитаватъ тезата „Добруджа за добруджанцитъ“, но тѣ нѣматъ нищо общо съ идеята „Автономна Добруджа“, защитавана отъ „Добруджанско Знаме“, прочеъмъ идеята съ която лѣгатъ и ставатъ въпроснитъ свѣтила. За да бъдемъ по ясни нека да цитираме идеитъ и думитъ отъ въпроснитъ статии за да видятъ и се убѣдятъ г-дата около Добруджанско Знаме, че такава идея и таквъ тезисъ никогашъ ромънитъ не сж лансирани и не ще позволятъ да се изнесе чрѣзъ печата, а камо ли да се защитава автора на въпроснитъ статии отъ ромънския в-къ слѣдъ като казва, че арделенитъ сж искали Ардяла за арделенитъ, а не да го дадатъ на унгуритъ и това сж цѣлъ да избавятъ страната си отъ отайкитъ на Букурешкитъ клубове, изпратени тамъ нато скакалци да се охранятъ и забогатѣятъ, завършва: „за сжщия рационаментъ и ний искаме Добруджа за добруджанцитъ, сиречъ за нуждитъ на добруджанската администрация да сж подобратъ и назначаватъ само добруджанци.“ Задава се въпросъ: кои сж добруджанци и кой трѣбва да се наричатъ добруджанци. Той отговаря.

1) „Всички жители, които споредъ чл. 3 отъ органичнитъ законъ по единъ императивенъ начинъ сж станали ромънски граждани, дали сж доказателства за послушание, патриотизмъ и способностъ въ всичката имъ частна и обществена дѣйностъ.“

2) Добруджанцитъ сж сжщо първитъ ромънски колонисти, които заедно съ нашитъ родители, сж обрнали тази нѣкогашна пустиня въ най-богатата ромънска провинция; които по-

братимени съ насъ, издигнаха стоици училища и църкви, които говорятъ за цивилизацията и нашия страхъ отъ Бога; които като ни прѣгърнаха насъ туземцитъ, ни направиха да чувстваме и говориме ромънски.

3) Добруджанци сж сжщо всички добри рожджи интелегентни и търговци, които отрано сж се установили у насъ съ здрави мисли и които окончателно сж си вързали душата за нашата душа. Гдѣ е слѣдователно нашия провинциализмъ, есклюзивизмъ и сепаратизмъ? Въ това ли, че викаме на Argentaiani (Министера на вътрѣшнитъ работи):

— Прѣстанете да ни смѣтате, като една колония отъ диваци!

— Прѣстанете да ни пращате и насилствено да ни натрапвате всички хайдути и некаджрници — слезте помежду насъ и вижте, че се намиратъ хора заслужили и порядъчни, въ състояние да дадатъ на тая провинция чисто ромънска политика, вѣра и честъ, отъ която има нужда, за да поправи цѣлото разорение отъ войната.

— Улеснете всѣкой Арделянинъ, Васарабянинъ и Добруджанецъ да си консолидира стопанството, защото само така ще консолидирате и Велика Ромъния!

Само доброто състояние влече слѣдъ себе си добрата воля. Оставете истинската свобода, силотена, любовта, и особено вѣрвата въ себе си, да се промъкне чрѣзъ всичкитъ прагове, защото винаги дущитъ на робитъ и на бѣднитъ сж раздали революционери. Никогашъ не ще успѣете направя порядъчни ромъни отъ подобни подозрителни и раздражени граждани!

Тѣй свършва статията. Когато тѣй пиши Директора на в-къ „Добруджа жуна“ допустимо ли е, че той ще стане проводникъ чрѣзъ органа си на идеята Автономна Добруджа?

Тогава отъ гдѣ черпятъ свѣдѣнията си свѣтилата отъ Добруджанско Знаме, или пъкъ кого мислятъ да заблуждаватъ?

За връщането на Кадрилатера.

Вѣстника „Adevarul“ отъ 17 того помѣства слѣдната

статия на ромънския бизнсъ депутатъ D-r Pascinea Taseu.

„Отъ 1913 год. до днесъ се чува все една и сжща пѣсенъ и се сж сжщия рефренъ, за намѣй срамъ, отъ устата на нашия политикани. Запалихъ ме си пѣва на главата съ този кадрилатеръ казватъ ни единъ. Други сж по слаби ангели, се смѣхватъ въ живнепостъта на ромънския народъ и не могатъ да прѣдвидятъ, какъ би могло да се даде националенъ нашъ колоритъ на този кжтъ отъ нашег отечество. Нима не е прѣдъ очитъ пи старата Добруджа, кждѣто въпрѣкъ, че се работи слабо, и всичко вървѣмудво, днесъ имаме една провинция съ чисто ромънски характеръ.“

Други, съ по-обширни взглядове, държатъ кадрилатера на главата си, като компенсация за всѣки неспрѣдвиденъ случай и кой знае още какви дипломатически комбинации отъ все-свѣтски характеръ.

Ad calendae grecas!

Всички тия дѣлва сж прѣстѣпление! Тѣ сж извъспредно врѣдни за тишината и спокойствието на тоя край.

Подкопаватъ управата на този край чрѣзъ несигурността — днесъ за утрѣ — на тия, които се стрѣмятъ да затвърдятъ, че новата Добруджа е за винаги ромънска.

Нека, слѣдователно, всѣки се отдаде на честенъ трудъ, а не — крадете да крадемъ, защото идатъ българитъ, както се чува днесъ. Отъ друга страна, тоя начинъ на дѣйствие насърчава мѣстното българско население къмъ крадѣби, прѣстѣпления и убийства.

Българитъ едно признаватъ, но друго вършатъ. Българитъ, възползувани отъ болния мафалитетъ на нѣкои ромънски политикани, мафалитетъ — често пжти обществень, денонощно работятъ за да затворятъ очитъ на нѣкои политикани, особено на ромънската дипломация съ разни лѣжи и любовни декларации, като въ сжщото врѣме, смѣло и рѣшително организиратъ упорството въ нова Добруджа.

Задъ границата безброй комитети работятъ за общата цѣлъ — повръщането на Добруджа.

По отношение срѣдствата сж крайно неразборчиви: избиратъ най-достойнитъ за тѣхното минало; най-ефикаснитъ и най-сигурнитъ за бързи и моментални резултати.

Доказателства имаме ежедневно.

Ромънитъ въ замѣна на това, не вършатъ нищо!

Рождитъ т. е. тия, които управяватъ Ромъния; изпра-

тили единъ полицаи и по единъ Управителъ въ Силистра и Bazardjik, по единъ взводъ гарнизони и нѣколко погранични солдати, вѣрватъ, че сж направяли онова, що трѣбва да направя единъ добъръ господаръ. Който отъ близо се занимава съ уредбата на това кюше отъ отечеството ни вижда отъ какво голѣмо значение е грижливото управлене за него, а не като прѣзъ 1913 г. на бърза рѣка.

Отъ 1918 год.; откажъ реокупирахме нова Добруджа до сега, ни сж изпратени 4—5 окръжни управители и по десетина полицаи въ всѣки градъ на новата Добруджа. Прави се, слѣдователно, сектантска политика по не и ромънско стопанство.

Когато долуподписаниятъ обрналъ вниманието на единъ министеръ за прѣстѣплението що се върши съ назначаването на неспособни управители, отговори ми се категорически: правимъ политика. Въ замѣна на това, българитъ около границата сж образували различни комитети и организация, еднакъ видъ хайдушки кооперации, които иматъ за девизъ: крадете и убивайте всичко що ви падне на срѣща, като половината отъ плячката дадеге на Добруджанския комитетъ за да поддържа жертвитъ на ромънския режимъ (? ? ?), дезерторитъ отъ ромънската армия и бѣжанцитъ.

Цѣлия окръгъ се крътосва отъ десетки банди (взоржжени съ бомби и картечници, които терроризиратъ и крадатъ каквото имъ попадне по . . . съ грижата да се не докосватъ до имота и жнвота на мѣстнитъ българи. Всичко е отиравано противъ ромънитъ, арменцитъ и особено противъ турцитъ.

Когато Г-нъ Стамболвйски дойде ние го разходихме въ Синая и банкети му дадохме безъ пресата да го защитя: какво е съ терора въ кадрилатера? А на трѣгване той е раздалъ парични субсидии на ор-

ганизации, които ратуватъ за връщането на кадрилатера.

Кадрилатера, споредъ най-новитъ статистики, е населенъ съ 65% мюсюлманско население; слѣдователно, цѣлѣта на тия банди е да терроризира това мирно население и да го накара съ недовѣрие да гледа въ силата на ромънското управление и въ даденъ моментъ да се прилѣпятъ къмъ тѣхнитъ скрити политически цѣли.

Ако не се взематъ бързи и ефикасни мѣрки, изглежда, че българитъ ще си постигнатъ цѣлѣта, защото мюсюлманското население почна да роптае и да губи вѣрата си въ ромънската администрация.

Ето една малка статистика за извършенитъ убийства и кражби отъ 1915 година до днесъ:

- 1) 35 жандарми ранени.
  - 2) 8 „ убити.
  - 3) 25 ром. чинов. ограбени
  - 4) 4 чиновника убити.
  - 5) 560 души турци ограбени
  - 6) 76 „ „ ранени.
  - 7) 22 „ „ убити.
  - 8) 4 „ българи убити като прѣдатели.
  - 9) 11 „ армен. ограб.
  - 10) 4 „ „ убити.
  - 11) 2-ма ромънски учители съблѣчени и обрани на пжта.
  - 12) 35 нападения върху жандармейски погран. постове.
  - 13) 50 турски села ограбени.
  - 14) Повече отъ 500,000 лей ограб. отъ турци и арменци.
  - 15) Повече отъ 6,000 л. 150 коня 150 вола, 50 бивола и крави сж прѣхвърлени въ България.
  - 16) 2 уредени мелници, запалени и унищожени, на стойностъ по-вече отъ 5,000,000 лей.
  - 17) Повече отъ 200 случая на нападения посрѣдъ бѣлъ денъ и ограбване на пжтници.
  - 18) 23 ромън. войници ранени.
  - 19) 6 „ „ убити.
- Това се отнася за доролстолския окръгъ.

Не всичкото българско население е виновно. Българитъ които сж въ връзка съ тия банди, се вкочатъ изъ тъмницата на нашата слабостъ и простотия. А другитъ жители бълга-

ВНИМАНИЕ.

Д-во „ДОБРУДЖА“ като своитъ членове на Общо извъспредно събрание на 13 мартъ въ 9 1/2 часа сутринята въ бирария „ПРЪСЛАВЪ“.

СЪ ДНЕВЕНЪ РЕДЪ:

1. Отчетъ на делегата на Църковно-Народния съборъ Д-ръ Ст. Мариновъ;
  2. Отчетъ на Настоятелството за досегашната дѣйностъ на дружеството;
  3. Вжлий организационни въпроси: едномислие, дисциплина и директиви на редакцията на вѣстника и др. и
  4. Разпи.
- Умоляватъ се членогетъ масово да посѣтатъ това събрание. Афиши и отдѣлни покани нѣма да има.

ри, които вървяха, че осмъждат тия грабежи и които нямат никаква връзка съ тях, мълчат, не смият да направят нищо отъ страх да иматъ същата участъ, защото далечъ отъ менъ идеята отъ надрилатера и да го солидаризирамъ съ тия банди.

Напротивъ, ако бихме имали овръжни управители съ любовъ къмъ тая страна, щяхме да имаме и поддръпката на населението въ изтрѣблението на тия банди.

Той би билъ разбранъ отъ честнитѣ и искрени българи тѣ много свързани съ земята и имота си, обаче гешепитѣ и нечиститѣ съдѣли трѣбва да прѣстанатъ.

Б. Р. Д-ръ Ташку Пучера, е кудовлажъ живѣлъ дълго време въ Македония, учителъ е и въ български училища.

На времето си е билъ патриотъ македонецъ българинъ — сега фанатазиранъ влахъ. Не владѣе добръ ромънския езикъ. Ще се повърнемъ върху неговитѣ изявления въ индия брой.

На Св. Троица: Вичевъ, Пачевъ, Стояновъ.

(Отговоръ на статията въ брой 45, стр. 2, „Добр. Знаме“ отъ 1 III 1921 год.)

Въ протокола № 12 на Варненското Д-во „Добруджа“, печатанъ въ брой 1 на в-къ „Добруджански Вѣсти“ никдѣ не е изрично казано: „не се признава V добр. съборъ състоялъ се на 23 и 24 I т. г. въ гр. Шуменъ за законенъ и редовенъ“, но логически изводъ отъ доветѣхъ пунета не може да бѣде другъ и нечестивата Св. Троица много добръ го е схвана.

Въ пунктъ 5 е казано, че избора за Висшия Управителенъ Съветъ се е опорочилъ, но ако Вичевъ и С-іе разбиратъ, че и избора за църковни делегати е също опороченъ, съгласенъ съмъ и на това.

Дойдохъ въ Църковно-Народния Съборъ, за да ви касирамъ, но не се удаде, понеже изборитѣ на делегатитѣ-емигранти, по-добри известни вамъ причини, се гласуваха безъ дебати. Въ случай на касиране, щѣхъ да бѣда касиранъ и азъ, за да дойда нато делегатъ на Варн. Д-во „Добруджа“. Но вий окаляни отъ какъ щѣхте да дойдете? Отъ София ли?

Въ София нѣма дружество, защото нѣмате приятели и сте изгубили довѣрието на софийскитѣ добруджанци. Това обаче никакъ не ви прѣчи да събирате членски вноски отъ пѣкои наявни хорица.

Отъ провинциалнитѣ дружества не можатъ да бѣдете избрани, защото такива нѣма — тѣ сж само групи безъ надлъжно утвърденъ уставъ.

На V Добр. Съборъ въ Шуменъ, вий имахте делегати, съдователно, на групи добруджанци. Вий повикахте свои хора, скърпихте си едно мнозинство, ругахте хората и се цсувахте

въ залата. „Прави! Хубави прави!“ Ще продължавамъ да стоя, и съ по-голямо право, въ Църковния Съборъ, защото васъ оставиха.

Сществуването на онази добруджанска епископия опорича отецъ Архимандритъ Павелъ още въ първото заседание.

Въ най-благоприятенъ случай отъ тамъ се слѣдватъ 1 свещеникъ и 1 мирянинъ, а не 1 свещеникъ и 3 миряни.

Както виждате противорѣчието сж у васъ, а не въ мене.

Отъ хора Вичевци и С-іе добруджанци не сж видѣли и не очакватъ нищо добро. Доброто вкусватъ само тѣ...

Добруджанци, не знаа дали ще запомнятъ името ми като отцѣпникъ отъ по-раншни отцѣпници, но бѣдете увѣрени, че вашитѣ имена добръ сж ги запомнили и ще ги помнятъ, за да ви поискатъ единъ денъ смѣтка...

За Маргиновци, вий можете да кажете много работи, но замълчавате, защото не намирате изъ между имъ лоши и за туй не ви изнася да знаимавате добруджанцитѣ.

Ами защо дѣйствувате задкулисно за Маргинъ и компанията му изъ министерствата?

Хората падатъ не васъ, г-да, а дѣлото и не мислете, че като мълчатъ, че ви знаятъ кирливатѣ ризи...

Изъ Добруджа.

На 4 януарий, по неизвѣстни причини, е билъ заловенъ отъ жандармитѣ — младежа Панайотъ Кировъ отъ с. Енци-Махле добричко и свързанъ съ синджирѣ е билъ откаранъ въ Кадиево, дѣто цѣла нощъ е билъ битъ до умирање. На другия денъ едвамъ движущъ се е билъ закаранъ въ гр. Добричъ и веднага прѣбратенъ въ гр. Каларашъ. Въ Каларашъ, по едно случайно съвпадение успѣва да избѣга и скитайки нѣколко дни и нощи, сполучва да дойде въ България.

На 10 януарий, младия ромънски войникъ — българина Атанасъ Димитровъ отъ с. Кара-Суларъ, добричко, не можайки да търпи хулитѣ и поддигравнатъ по адресъ на всичко българско, избѣгва отъ частта си отъ Черна-Вода и дохожда въ селото си, отъ гдѣто е мислил да забѣгне въ България — но неговитѣ братя Иванъ, Паселъ и Петъръ, поромънчени типове увещаватъ младежа да се завърне въ частта си и насила даже го връщатъ въ Черна-Вода — гдѣто е билъ строго наказанъ.

Въ южна Добруджа, споредъ една наредба на Военното Министерство, досегашнитѣ шефове изъ общинитѣ, щѣли да бѣдатъ махнати, и на тѣхно мѣсто ще бѣдатъ назначени шефове които сж биле унгарски или такива отъ Трансилвания, Банатъ и Буковина — и на тази ромънска шашарма, добруджанцитѣ разбиратъ дѣ ще удари нейния край.

Прѣди нѣколко дена, Тодоръ Палевъ отъ с. Кара Суларъ и Влаи Митковъ отъ с. Кириджа, добричко, безъ никакви причини, вързани и подъ силна стража сж биле откарани въ сигуранцията въ гр. Добричъ. Слѣдъ като имъ биле снети отличителнитѣ черти и направили подробно описание на сѣмейното и материалното имъ положение, сж биле освободени.

Ромънитѣ, чувствувайки се и признавайки винаги и всѣкъдѣ, че сж гости въ Добруджа, не закъснватъ да подчертаятъ, че тѣ сж много майстори на развалне готовото. Случайно установява това. Прѣди извѣстно време събориха и развалиха казармитѣ въ Добричъ, а сега сж се опрѣтнали да развалатъ по важнитѣ постройки на гара Богданово.

Засмѣновски.

Изъ ромънския печатъ.

Всички вѣстници протестиратъ за гдѣто правителството не излъзе съ официално комунике и съобщи какъ стои въпроса съ ония 400 души — бѣжанци отъ Украйна, които биле до единъ застрѣлени и хвърлени въ рѣката Днестъръ — само защото потърсили спасение въ Ромъния, гонени отъ гизда и болшевишкия тероръ.

Вълненията въ Ардиятъ продължаватъ. Общо негодувание противъ администрацията; голѣма частъ отъ журналиститѣ искатъ демокрация, правда толерантностъ спрямо другитѣ пардонности и новитѣ граждани.

Ромънския депутатъ Беря съобщава въ камарата, че учителитѣ отъ Добруджа правели пропаганда отъ Добруджа — да се повърне Добруджа на България.

Сжщо и директора на вѣстникъ „Dobrogea Juna“ който излиза въ Кюстенджа бѣжъ откупенъ отъ българскитѣ банки отъ Варна — за същата цѣль. Г-нъ Арджентяно, Министра на вътрѣшнитѣ работи отговори:

„Възможно е да сществува една българска пропаганда въ Добруджа, но тя трѣбва да бѣде оборена чрѣзъ една контрапропаганда.“

Б. Р. Всичко това, за да извинятъ прѣдъ свѣта — терора отъ Добруджа и масовото разкарване по военитѣ съдилища на мирното население — да го изнудватъ и направятъ живота му тѣмъ невъзможенъ.

Прѣди нѣколко дена князь Саріека, Министра на Външитѣ Работи на Полша, отъ блѣсковия приемъ и особено отъ рѣчитѣ произнесени въ ромънскитѣ парламентъ, както отъ ораторитѣ на правителството — така и отъ опозицията, явствува, че между Полша и Ромъния има вече съюзъ противъ общия тѣмъ неприятель.

Въпроса за по-широка амнистия е подетъ почти отъ цѣлата преса.

В-къ „Adevarul“ излиза съ специална статия по този въпросъ.

Кралъ Константинъ, казва вѣстника, амнистира всички, защо ние забкъснваме да сторимъ това.

Не стигатъ ли наказанията и певолитѣ отъ войната?

Десетки хиляди сѣмейства чакатъ да видятъ пакъ по между си своитѣ близки — които войната стапа причина днесъ да сж далечъ и да бѣдствуватъ.

Кому прави това удоволствие, или каква полза за държавата отъ това? Липватъ и замиратъ изъ тъмнитѣ толкова енергии, толкова сили, които много голѣма полза биха принесли и за сѣмействата си и за държавата.

Ромънскитѣ военни власти и младежитѣ българи.

Отъ година и половина насамъ, а особено въ послѣдно време, пристигатъ много младежи изъ четирежѣтника отъ наборитѣ 916, 917, 918, 919, заставени отъ добрини да бѣгатъ и търсятъ спасение въ България. Ромънскитѣ военни власти търсятъ тия младежи да си уредятъ „положението къмъ армията“ и слѣдъ като го „уредятъ“, пакъ ги бутватъ въ полковетѣ. Зеръ, Велика Ромъния има нужда отъ войници, да я пазятъ отъ всички неприятели, стари и нови, които я заграждатъ. Военнитѣ ромънски власти не сж да не виждатъ, че тия младежи бѣгатъ и почти не взиматъ мѣрки, да се прѣвратятъ злото.

Човѣкъ, безъ да иска, протрира въ тази ромънска „уредба положението къмъ армията“ срѣдството, чрѣзъ което ромънцитѣ обезлюдватъ етническитѣ меншества; заставятъ младежитѣ да бѣгатъ, а родителитѣ имъ, слѣдъ попадане въ нелегални отношения къмъ властитѣ, поради синоветѣ си, да си прибиратъ и тѣ парцалитѣ подиръ тѣхъ. Че имало договорни клаузи за меншествата, това не интересува побѣдителитѣ.

Тежко на побѣденитѣ народи!

Ар. Хараламбовъ.

ХРОНИКА

— Управлението на Добруджанския частенъ ученически пансионъ изказва своята голѣма благодарностъ на каларашкия хоръ на г. Ал. Кръстевъ, на г. Паумовъ, капелмайсторъ на флотския оркестъръ на г. г. Др. Секеларовъ, А. Великовъ, Младеновъ, Машковъ Богдановъ и Т. Ал. Кръстевъ г-ца В. Ал. Кръстева, г-ци Раина Бакърджиева и Мара С. Коселова за участието имъ въ концерта, даденъ на 2 т. м-тъ въ полза на пансиона.

Благодари сжщо и на г-жата Т. Д-ръ Стамова, Д-ръ Шанкова и В. Паница и г-жата Янка Николова, Стойка Герва и . . . Марчева и на г-нъ Василъ Поповъ, Дим. Петровъ и Мл. Павовъ за гдѣто дѣйствуваха за разпродаване на билетитѣ.

ПОЩА

Шуменъ. Отговоръ на Г-нъ П. Д. Ако Вие съжелявате че Вашето Дружество бѣде погрѣшенъ пѣкъ и че прѣбвзано подарило 3000 лв. на тѣ наречения и самоназвания изпълнителенъ Коинетъ и че не изразяватъ вече Валпата мля, то ние пѣкъ недоумяваме на какво да отдадемъ тѣхното въсогледство, богато излязало да подържатъ хора, които познаватъ и чиято дѣятелностъ и равносѣтка имаха служда чуютъ въ V. конгресъ.

Всѣбой членъ отъ наше дружество е свободенъ да запише въ каквато политическа партия иска (ако мисли че общително трѣбва политика да върти). Прѣстѣкино дѣяние мисламъ обаче, че вършатъ ония, които заставитъ добруджанеца обещателно да се запише въ тая оная политическа групировка а още по голѣмо прѣстѣпение вършатъ, когато даватъ свѣтъ и на населението отъ вътрѣшността въ това отношение.

С. Климентово. За трудовата новиностъ писакме въ миналия брой — справете се.

Четете и разпространявайте в. Добруджански вѣсти.

Кждѣ бе приятелю?

Отивамъ въ деликатесния магазинъ на ЛАЗАРЪ А. КИРЧЕВЪ

на ул. „Царъ Борисъ“, единствения въ града ми, да си купя нѣщо, което го нѣма другадѣ; като: холандско сирене, разни видове сирене, консервирани риби; прѣсенъ хайверъ отъ щука и черъ хайверъ.

Тамъ ще намѣритѣ винаги доброкачествени стоки съ умѣрени цѣни.

За увѣрение посѣтете магазина.

Печатница Д. Тодоровъ — Варна.